

■ Ὁσίου Ἰγνατίου Μπριαντσανίνωφ

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ*

Ἡ τήρηση τῶν Ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ

Ἡ ἀγαπᾶς τὸν Θεὸ σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολή Του, ὄχι ὅπως κάποιοι παραπλανημένοι ὄνειροπόλοι νομίζουν ὅτι τὸν ἀγαποῦν.

Μὴ δημιουργεῖς ἐκστάσεις, μὴν ἐξάπτεις τὰ νεῦρα σου, μὴ θερμαίνεσαι μὲ ὑλικὴ φωτιά, μὲ τὴν θέρμη τοῦ αἵματός σου.

Ἡ θυσία ποὺ εὐαρεστεῖ στὸν Θεὸ εἶναι ἡ ταπείνωση τῆς καρδιάς, ἡ συντριβὴ τοῦ πνεύματος.

Ὁ Θεὸς ἀποστρέφει τὸ πρόσωπό Του ἀπὸ θυσίες ποὺ προσφέρονται μὲ ἀπατηλὴ αὐτοπεποίθηση, μὲ ὑψηλὴ καὶ ὑπερήφανη αὐτοδικαίωση, ἀκόμα καὶ ἂν ἡ θυσία εἶναι πραγματικὸ ὀλοκαύτωμα.

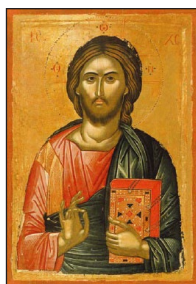
Ἡ υπερηφάνεια ἐξάπτει τὰ νεῦρα, θερμαίνει τὸ αἷμα, δημιουργεῖ ὄνειροπολήσεις καὶ ζωντανεῦει τὴν ζωὴ τῆς πτώσης.

Ἡ ταπείνωση ἡρεμεῖ τὰ νεῦρα, ἐλέγχει τὴν κίνηση τοῦ αἵματος, ἐξαλείφει τὶς ὄνειροπολήσεις, μειώνει τὶς πτώσεις καὶ ζωντανεῦει τὴν ζωὴ μὲ τὸν Χριστό.

Ἡ ὑπακοὴ στὸν Κύριο εἶναι τιμιώτερη ἀπὸ τὴν καλὴ θυσία καὶ ἡ ὑποταγὴ ἀπὸ τὸ στέαρ τῶν κριῶν, εἶπε ὁ Προφήτης Σαμουὴλ στὸν Ἰσραηλίτη βασιλιὰ ποὺ τόλμησε νὰ προσφέρει στὸν Θεὸ λάθος θυσία... *«εἰ θελητὸν τῷ Κυρίῳ ὀλοκαντώματα καὶ θυσίας ὡς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου; ἰδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴν καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν»* (Α΄ Βασ. ιε' 22).

Ὅταν θέλεις νὰ προσφέρεις στὸν Θεὸ θυσία ἀγάπης, μὴν τὴν προσφέρεις ὅπως τὴν θέλεις ἐσύ, ἀπὸ μιὰ ἀπερίσκεπτη παρόρμηση. **Νὰ τὴν προσφέρεις μὲ ταπείνωση, στὸν τόπο καὶ τὸν χρόνον ὅπως τὸν ὀρίζει ὁ Κύριος.**

Ὁ πνευματικὸς τόπος, ὅπου πρέπει νὰ προσφέρονται οἱ πνευμα-

τικὲς θυσίες, εἶναι ἡ **ταπεινώση**, ὅπως λέει ὁ Ἀββᾶς Ποιμὴν.

Ὁ Κύριος ἔχει ἐπισημάνει ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος ποῦ Τὸν ἀγαπᾷ καὶ ὁ ἄλλος ποῦ δὲν Τὸν ἀγαπᾷ, μὲ εὐκρινῆ καὶ πραγματικὰ σημεῖα: *«ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸς ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν»* (Ἰωάν. 8' 23).

Ἐλεις νὰ μάθεις **τί εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ**; **Ὁ**ταν ἀποφεύγεις κάθε πράξη, λόγο, σκέψη καὶ αἴσθημα ποῦ ἀπαγορεύει τὸ εὐαγγέλιο καὶ ἔχεις ἔχθρα πρὸς τὴν ἁμαρτία, ποῦ ὁ ἴδιος ὁ πανάγιος Θεὸς τὴν μισεῖ, θὰ δεῖξεις καὶ θὰ ἀποδείξεις τὴν ἀγάπη σου γιὰ τὸν Θεό. **Ὁ**ταν τύχει ἀπὸ ἀδυναμία σου νὰ πέσεις σὲ παραβάσεις, νὰ τὶς θεραπεύσεις ἀμέσως μὲ τὴν μετάνοια. **Εἶ**ναι καλύτερα ὅμως νὰ ἀγωνίζεσαι γιὰ νὰ μὴν ἐπιτρέψεις ἀκόμα καὶ τὶς παραβάσεις αὐτές, παρακολουθώντας αὐστηρὰ τὸν ἑαυτό σου.

Ἐλεις νὰ μάθεις **τί εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ**; **Σ**πούδασε μὲ ἐπιμέλεια τὶς εὐαγγελικὲς ἐντολὲς τοῦ Κυρίου καὶ προσπάθησε νὰ τὶς τηρεῖς σὲ κάθε περίπτωση. **Π**ροσπάθησε νὰ κάνεις τὶς εὐαγγελικὲς ἀρετὲς κτῆμα σου, νὰ σοῦ γίνουν συνήθειες. **Ὁ** ἄνθρωπος ποῦ ἀγαπᾷ, εἶναι φυσικὸ νὰ τηρεῖ μὲ ἀκρίβεια τὶς ἐντολὲς Ἐκείνου ποῦ ἀγαπᾷ.

«Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς Σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον, διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς Σου κατορθοῦμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα», λέει ὁ Προφητάναξ Δαβὶδ (Ψαλμ. ρη' 127, 128).

Τέτοια συμπεριφορὰ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν διατήρηση τῆς πίστεως στὸν Θεό. **Ἡ** πίστη εἶναι ἀναλλοίωτη κατάσταση ἀγάπης. **Χ**ωρὶς τὴν κατάσταση αὐτή, ἡ ἀγάπη ἐξαφανίζεται.

* * *

Ὁταν ἀποφεύγουμε διαρκῶς τὸ πονηρὸ καὶ τηροῦμε τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, ποῦ συνιστοῦν ὀλόκληρη τὴν ἠθικὴ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποκτοῦμε τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. **Μ**ὲ τὰ ἴδια αὐτὰ μέσα, κατοικοῦμε καὶ ἐμεῖς στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. *«Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου»*, εἶπε ὁ Σωτήρας μας (Ἰωάν. ιε' 10).

Ἡ τελειότητα τῆς ἀγάπης συνίσταται στὴν ἔνωση μὲ τὸν Θεό. **Ἡ** πρόοδος στὴν ἀγάπη συνοδεύεται ἀπὸ ἀνείπωτη πνευματικὴ παρηγοριά, εὐχαρίστηση καὶ φωτισμό. **Σ**τὴν ἀρχὴ τοῦ ἀγῶνα βέβαια, ὁ μαθητὴς τῆς ἀγάπης πρέπει νὰ ὑποστεῖ ἕναν βίαιο πόλεμο μὲ τὸν ἑαυτό του, μὲ τὴν φθαρτὴ φύση του, δηλαδὴ μὲ τὸ κακό, ποῦ μὲ τὴν πτώση ἔγινε ἔμφυτο στὴν φύση μας, ἔγινε κατὰ κάποιον τρόπο νόμος σ' ἐμᾶς, ποῦ μάχεται καὶ ἐπαναστατεῖ ἐναντία στὸν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἐναντία στὸν νόμο τῆς ἀγίας ἀγάπης.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ θεμελιώνεται στὴν ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον μας. Ὅταν ἡ μνήμη τοῦ σφάλειν ἐξαφανιστεῖ ἀπὸ μέσα σου, τότε εἶσαι κοντὰ στὴν ἀγάπη. Ὅταν ἡ καρδιά σου ἐπισκιάζεται ἀπὸ τὴν ἀγία καὶ θεοχαρίτῳτη εἰρήνη πρὸς κάθε ἄνθρωπο, τότε εἶσαι μπροστὰ στὶς πύλες τῆς ἀγάπης. Οἱ πύλες αὐτὲς ὁμως ἀνοίγονται μόνο ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι δωρεὰ τῆς Χάρης Του στὸν ἄνθρωπο ποὺ ἔχει προετοιμαστεῖ νὰ λάβει τὴν δωρεὰ αὐτὴ μὲ τὴν ἀγνότητα τῆς καρδιάς, τοῦ νοῦ καὶ τοῦ σώματος. Ὁ βαθμὸς τῆς δωρεᾶς εἶναι ἀνάλογος τοῦ βαθμοῦ τῆς προετοιμασίας, γιατί ὁ Θεός, ἀκόμα καὶ στὸ Ἔλεός Του, εἶναι δίκαιος.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπόλυτα πνευματικὴ: «τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶ, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, πνεῦμά ἐστι» (Ἰωάν. γ' 6). Ἡ σαρκικὴ ἀγάπη, ὡς κάτι ποὺ γεννήθηκε ἀπὸ σάρκα καὶ αἷμα, ἔχει ιδιότητες ὑλικὲς καὶ φθαρτές. Εἶναι ἄστατη καὶ εὐμετάβλητη. Ἡ φωτιὰ τῆς ἐξαρτᾶται ἀπόλυτα ἀπὸ τὴν ὕλη.

Ὅταν διαβάζουμε στὴν Καινὴ Διαθήκη, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι πῦρ (Ἐβρ. ιβ' 29) καὶ ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι πῦρ, καὶ νιώσεις μέσα σου νὰ καίει κάποια φωτιὰ φυσικῆς ἀγάπης, μὴ νομίζεις πὼς αὐτὰ εἶναι ἴδια, πὼς πρόκειται δηλαδὴ γιὰ μία καὶ τὴν αὐτὴ ἀγάπη. Ὁχι! Οἱ φωτιὲς αὐτὲς βρίσκονται σὲ ἐχθρα μεταξύ τους καὶ ἡ μία θὰ καταπιεῖ τὴν ἄλλη. Γι' αὐτὸ ἄς «λατρεύσωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς καὶ ἐδλαβείας· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον» (Ἐβρ. ιβ' 28).

* * *

Ἡ φυσικὴ ἀγάπη, δηλαδὴ ἡ ἀγάπη τῆς πτώσης, θερμαίνει τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου, ἐξάπτει τὰ νεῦρα καὶ δημιουργεῖ ὄνειροπολήσεις. Ἡ ἀγία ἀγάπη δροσίζει τὸ αἷμα, γαληνεύει σῶμα καὶ ψυχὴ, ἔλκει τὸν ἐσωτερικὸ ἄνθρωπο στὴν ἡσυχία καὶ τὴν προσευχὴ. Μὲ τὴν ταπείνωση καὶ τὴν πνευματικὴ ἡδονὴ του βυθίζεται σὲ ἔκσταση.

Πολλοὶ ἀσκητές, ποὺ τὴν φυσικὴ ἀγάπη τὴν λογάριασαν γιὰ θεϊκὴ, ἔδωσαν τροφὴ στὶς ὄνειροπολήσεις τους. Ἡ κατάστασις αὐτὴ πολὺ γρήγορα ἐξελίχθηκε σὲ κατάστασις ἀλλοφροσύνης. Καὶ πολλοὶ ἦταν ἐκεῖνοι ποὺ νόμισαν πὼς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποὺ ζοῦσαν σὲ κατάστασις ὄνειροπόλησις καὶ φρενίτιδας ἦταν «πλήρεις χάριτος καὶ ἀγιότητος», ἐνῶ στὴν πραγματικότητά ἦταν δυστυχεῖς θύματα αὐταπάτης.

Τέτοιοι ἀσκητὲς ὑπῆρχαν πολλοὶ στὴν Δυτικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἔπεσε στὴν αἵρεσις, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία οἱ θεϊκὲς ιδιότητες ἀποδίδονται βλάσφημα σ' ἓναν ἄνθρωπο, καὶ ἡ λατρεία ποὺ ὀφείλεται μόνο στὸν Θεό, ἀποδίδεται σ' ἓναν ἄνθρωπο.

Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀσκητές, στὴν πλανεμένη τους κατάσταση, ἔγραψαν βιβλία, ὅπου τὴν φρενίτιδα καὶ τὴν αὐταπάτη τους τὴν περιέγραφαν ὡς ἀποτέλεσμα τῆς θεϊκῆς ἀγάπης, ὅπου ἡ ἀκατάστατη φαντασία τους τοὺς δημιουργοῦσε πλῆθος ὀραμάτων ποὺ κολάκευαν τὴν φιλαυτία καὶ τὴν ὑπερηφάνειά τους.

Τέκνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας! **Ἀ**ποφύγετε τὴν ἀνάγνωση τέτοιων βιβλίων, μὴν ἀκολουθεῖτε τὶς πλάνες ἐκείνων ποὺ ἔχουν παραπλανηθεῖ.

Ἦδηγεῖτε ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τοὺς ἀγίους Πατέρες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, **ἀναχθεῖτε μὲ ταπεινὴν στάσιν πνευματικῶν ὑψηλῆς θεϊκῆς ἀγάπης, μὲ μέσο τὴν τήρησιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.**

Βεβαιωθεῖτε, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ὑψιστὴ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ προετοιμαστῆ μόνος του, μὲ ἀγνότητα καὶ ταπεινὴν, γιὰ νὰ δεχθεῖ τὴν μεγάλη αὐτὴ δωρεά, ποὺ θὰ ἀλλοιώσει τὸν νοῦ, τὴν καρδιὰ καὶ τὸ σῶμα του.

Εἶναι μάταιος ὁ ἀγώνας, ἄκαρπος καὶ ἐπιζήμιος, ὅταν ζητᾶμε ν' ἀνακαλύψουμε μέσα μας ὑψηλὰ δωρεὰς πρόωρα. **Ἦ** εὐσπλαγχνὸς Θεὸς τὶς χορηγεῖ, ὅταν Ἐκεῖνος θεωρεῖ κατάλληλο τὸν χρόνο, στοὺς συνεπεῖς, ὑπομονητικοὺς καὶ ταπεινοὺς τηρητὲς τῶν εὐαγγελικῶν ἐντολῶν. **Ἀμήν.**

(*) Πέτρου Μπόστη, Ὁσία Ἄννα Ἰβάνοβνα, ἡ διὰ Χριστὸν Σαλή, Ἀθήνα, 2018 σελ. 53 - 59, Παράρτημα Β'. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.

